

Sygn. akt V GC 222/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Bartosz Łopalewski
Protokolant:	sekr. sąd. Elżbieta Fałowska

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2021 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych

sprawy z powództwa (...) spółki z o.o. w W.

przeciwko J. L.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt V GC 222/21 upr

UZASADNIENIE WYROKU

Stan faktyczny

17 kwietnia 2019 roku pozwany zawarł ze stroną powodową umowę abonamentową, której przedmiotem było doręczanie przesyłek.

Dowód: umowa (k. 9-12)

Pismem z 17 czerwca 2019 roku pozwany oświadczył o rozwiązaniu umowy ze skutkiem natychmiastowym. Wskazał na nieprawidłowości naliczaniu opłat.

Dowód: pismo (k. 50)

31 sierpnia 2019 roku strona powodowa wystawiła fakturę nr (...) na kwotę 802,58 zł.

Dowód: faktura (k. 22)

Tego samego dnia strona powodowa wystawiła fakturę nr (...) na kwotę 215,25 zł.

Dowód: faktura (k. 23)

Pismem z 24 marca 2020 roku strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty.

Dowód: wezwanie (k. 26)

Ocena dowodów

I.

Nie było sporne, że strony 17 kwietnia 2019 roku zawarły umowę. Strona powodowa nie przytoczyła w uzasadnieniu pozwu żadnych twierdzeń odnośnie tego, za co domaga się zapłaty. Ograniczyła się do wskazania, że „wystawiła faktury” o określonych numerach (k. 4). Pozostaje więc przypomnieć, że wierzytelności cywilnoprawne nie powstają na skutek wystawienia faktur ale na skutek zdarzeń uznanych przez prawo cywilne za prawotwórcze. Ustalenie w procesie cywilnym, że zdarzenia takie nastąpiły, wymaga w pierwszej kolejności przytoczenia twierdzeń o nich przez powoda.

Podjęcie ciężaru przytaczania twierdzeń o faktach ma istotne znaczenie dla biegu procesu cywilnego. Tylko po przytoczeniu twierdzeń o faktach przez powoda możliwe jest wymaganie od pozwanego, by ten twierdzenia te przyznał lub zanegował. Powód, który nie przytacza twierdzeń o faktach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, nie może oczekiwać, że jakiegokolwiek fakty Sąd uzna za przyznane. Nie może też oczekiwać, że Sąd zastąpi go w formułowaniu istotnych dla sprawy twierdzeń o faktach i będzie poszukiwał ich w przedstawionych dowodach. Postępowanie dowodowe prowadzi się jedynie dla wykazania tych faktów, o których strony twierdzą, nie zaś dla ustalenia, co strony mogłyby twierdzić, gdyby podejmowały spoczywające na nich ciężary procesowe.

Ciężar dawania wyjaśnień co do okoliczności sprawy i powoływania dowodów spoczywa na stronach w ich własnym interesie. Nie jest natomiast obowiązkiem sądu przymuszanie stron do składania tych wyjaśnień i dowodów.1 Podobnie brak uczestnictwa w rozprawie stanowi o niepodjęciu przez stronę nieobecną procesowego ciężaru odnoszenia się do twierdzeń strony przeciwnej, które to twierdzenia – choćby w trybie informacyjnego przesłuchania stron (art. 212 § 1 k.p.c.) - na tejże rozprawie mogą być zgłoszone.

II.

W niniejszej sprawie strona powodowa poza określeniem numerów dokumentów księgowych oraz wysokości kwot, których zasądzenia sobie życzy, nie wyraziła żadnych twierdzeń o zdarzeniach cywilnoprawnych, które mogłyby takie życzenie uzasadnić. W szczególności nie wskazała, czy spodziewane kwoty stanowią umówione wynagrodzenie (a jeśli tak, to za jaki okres/za jakie czynności) czy też mają innego charakter prawny (a jeśli tak, to jaki).

Także analiza dokumentów – czyniona w zastępstwie strony powodowej - nie pozwala ocenić charakteru żądanych kwot. Z umowy wynika, że strony umówiły się na wynagrodzenie ryczałtowe miesięczne (nazwane „abonamentowym”) w kwocie 175 zł netto, czyli 215,25 zł brutto. Odpowiadałoby to wysokości kwoty wskazanej na fakturze nr (...) opisanej jako „abonament”. Faktura ta nie wskazuje jednak, za jaki okres jest to abonament, co stoi na przeszkodzie uznaniu trafności tak określonego żądania. Sąd nie mógł przy tym pominąć, że wskazana na tej fakturze „data sprzedaży” (31 sierpnia 2019 roku) jest taka sama, jak na drugiej fakturze (fakturze nr (...)), co czyni oba dokumenty niewiarygodnymi dla określenia okresu, za jaki abonament miałby być na nich naliczony.

Dalej Sąd zauważył, że kwota wskazana na fakturze nr (...) (802,58 zł) ma się nijak od wysokości umówionego abonamentu, nie stanowiąc ani jego jednokrotności ani wielokrotności. Również jej opis jest tak enigmatyczny, że nie pozwala przyporządkować naliczonej kwoty do jakiegokolwiek okresu czy konkretnych czynności stanowiących świadczenie niepieniężne strony powodowej.

III.

Pozwany przedstawił kopię pisma zawierającego oświadczenie o wypowiedzeniu umowy (k. 50). Dokumenty przedstawione przez pozwanego uwiarygadniają, że oświadczenie to doręczył stronie pozwanej drogą mailową już w czerwcu 2019 roku, prowadził bowiem w tym zakresie korespondencję mailową (k. 65/2).

Do tego oświadczenia strona powodowa nie odniosła się wcale. W szczególności w piśmie procesowym z 5 maja 2021 roku ograniczyła się do powołania na zawarcie umowy oraz wyrażenia oceny, iż „istotą umowy (...) była zryczałtowana miesięczna opłata abonamentowa” (k. 91). Dalej oddała się ogólnikowym dywagacjom na temat sporządzenia umowy „na piśmie w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach”, profesjonalnego charakteru „uczestników obrotu” oraz specyfiki faktury, która „nie może być traktowana jako typowy dokument prywatny” (k. 92). Strona pozwana także więc w tym piśmie (podobnie jak w pozwie) nie próbował nawet określić, za co domaga się zapłaty.

Kulminacyjnym fragmentem analizowanego pisma jest fraza, iż powód „nie odnotował żadnej reklamacji ze strony pozwanego, nie został również poinformowany o jakichkolwiek nieprawidłowościach związanych z wysokością naliczonych opłat” (k. 93). Pozwany w sprzecznie przedstawił szereg zastrzeżeń co do wystawianych mu faktur i postępowania strony powodowej (k. 47) oraz zilustrował to dwudziestodwustronicowym wydrukiem korespondencji mailowej z różnymi przedstawicielami strony powodowej (k. 64-75). Brak odniesienia się do tych twierdzeń i dowodów traktować trzeba jako niesprostanie ciężarowi odnoszenia się do twierdzeń przeciwnika (art. 210 § 2 k.p.c.). Natomiast sugerowanie, że pozwany nie zgłaszał reklamacji jest w tej sytuacji procesowej niepoważne.

IV.

Na rozprawie pozwany twierdził, że zgodnie z łączącą go umową był uprawniony by nadawać paczki do 31 kilogramów (minuta 2:30 protokołu) a paczki faktycznie nadawane nigdy nie przekraczały 29 kilogramów (minuta 4:20 protokołu). Do tych twierdzeń również strona powodowa nie odniosła się w żaden sposób, co nakazywało uznać je za przyznane (art. 230 k.p.c.).

Ocena prawna

Z przyczyn wyjaśnionych w części uzasadnienia poświęconej ocenie dowodów powództwo polegało oddaleniu. Strona powodowa nie podjęła ciężarów procesowych, które mogłyby prowadzić od ustalenia, że po jej stronie powstała i stała się wymagalna określona wierzytelność.

1 zob. wyroki SN: z 11.12.1998 r., II CKN 104/98, LEX nr 50663; z 24.01.2001 r., II CKN 28/01, LEX nr 483289; z 17.07.2009 r., IV CSK 117/09, Biul. SN 2009/10, s. 15; z 17.06.2009 r., IV CSK 71/09, OSP 2014/3, poz. 32; z 7.11.2007 r., II CSK 293/07, LEX nr 487510.